

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 53EK/1230/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118326620
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Katarína Janíková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118326620.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: M. S., J.. XX.XX.XXXX, I. J. W. XXX, XXXXX I. J. W., práv. zast.: JUDr. Radoslav Soták, Námestie Slobody 7, 07101 Michalovce, IČO: 35550104, proti povinnému č. 1: Y. N., J.. XX.X.XXXX, F.J. XXXX/XX, XXXXX H. U., a povinnému č. 2: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 81623 Bratislava, IČO: 00585441, o vymoženie 16000,00 Eur s prísl., vedenej u súdneho exekútora JUDr. Iveta Ailerová, so sídlom exekútorského úradu Mlynská 3, 93401 Levice, pod sp. zn. 402EX 576/18, o návrhu povinného č. 2 na zastavenie exekúcie takto

rozhodol:

Súd návrh povinného č. 2 na zastavenie exekúcie z a m i e t a .

Povinný č. 2 je p o v i n n ý zaplatiť právnomu zástupcovi oprávneného trovy právneho zastúpenia vo výške 203,26 Eur a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 24.8.2018 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 16000,00 Eur s prísl. na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 11C/18/2016 zo dňa 24.2.2017, v spojení s exekučným titulom - rozsudok Krajského súdu Košice, sp. zn. 2Co/250/2017 zo dňa 31.5.2018, ktoré nadobudli vykonateľnosť dňa 10.7.2018.

2. Okresný súd Banská Bystrica poveril súdneho exekútora JUDr. Iveta Ailerová, so sídlom exekútorského úradu Mlynská 3, 93401 Levice, poverením č. ECLI:SK:OSBB:2018:6118326620.1 zo dňa 26.9.2018, vykonaním exekúcie na vymoženie povinnosti zaplatiť pohľadávku vo výške 16 000,00 Eur s prísl., ktorý ju vedie pod spisovou značkou 402EX 576/18.

3. Súdny exekútor doručil upovedomenie o začatí exekúcie povinnému č.2 dňa 2.10.2018, kde ho poučil, že do 15 dní odo dňa doručenia môže podať návrh na zastavenie exekúcie. Povinný č. 2 podal súdnemu exekútorovi podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku v zákonom stanovenej lehote návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 16.10.2018, ktorý bol súdnemu exekútorovi doručený dňa 22.10.2018.

4. Podaný návrh na zastavenie exekúcie povinný č. 2 odôvodnil tým, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Ako dôvod uviedol, že exekúcia je vedená proti povinnému č. 1 ako aj povinnému č. 2, z ktorého vyplýva, že ide o spoločenstvo účastníkov na strane povinného. Avšak § 35 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku uvádza, že po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie sú účastníkmi konania oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len v tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Výklad ustanovenia § 37 (v súčasnosti § 35 ods. 1) Exekučného poriadku síce pripúšťa spoločenstvo účastníkov exekučného konania, avšak výlučne len na strane oprávneného (podľa odbornej právnickej literatúry Mazák, J. Exekučný poriadok. Komentár. Bratislava: IURA EDITION, 2003, s. 106). Povinný č. 2 poukázal aj na rozhodnutia okresných a krajských

súdov napr. Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. n. 41CoE/369/2012 zo dňa 27.3.2013. Povinný č. 2 uvádza, že exekúcia je vedená v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom a s rozhodovacou praxou súdov, keď je vedená proti spoločenstvu účastníkov na strane povinného. Okrem toho, povinný č. 2 podotýka, že jedným z kauzálnych dôsledkov vedenia exekúcie v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom proti spoločenstvu povinných je aj nedôvodné paralyzovanie miestnej príslušnosti súdneho exekútora zakotvenej v ustanovení § 55 ods. 2 Exekučného poriadku, a to vo vzťahu k povinnému č. 2. Preto navrhuje súdu, aby vydal rozhodnutie, ktorým exekúciu voči povinnému č. 2 v celom rozsahu zastaví.

5. Súdny exekútor v zmysle § 61k ods. 5 Exekučného poriadku vyzval oprávneného aby sa v lehote do 10 dní od doručenia výzvy vyjadril k predmetnému návrhu. Oprávnený doručil súdnemu exekútorovi svoje vyjadrenie dňa 23.10.2018 do elektronickej schránky súdneho exekútora. Vo svojom vyjadrení oprávnený nesúhlasil so zastavením exekúcie. Je toho názoru, že povinný č. 2 sa účelovo snaží oddialiť výkon exekúcie, čo nakoniec dokazuje aj jeho poukaz na rozhodnutia súdov, ktoré vôbec nesvedčia skutočnostiam uvádzaným v návrhu na zastavenie exekúcie a pre túto exekúciu sú nepoužiteľné. Z exekučného titulu vyplýva, že povinný č. 1 a povinný č. 2 sú zaviazaní solidárne, to znamená, že dlh povinných je nedelený. Procesné spoločenstvo na strane povinných nie je prípustné len v prípade, že podiel spoločne zaviazaných povinných je v exekučnom titule uvedený a keď nie jej vyslovená solidárna zodpovednosť v exekučnom titule, nakoľko v takomto prípade sa má za to, že dlh povinných je delený a oprávnený sa môže s úspechom domáhať na každom povinnom plnenia iba v rozsahu podielu pripadajúceho na povinného. Preto navrhuje návrhu povinného č. 2 zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

6. K vyššie uvedenému podaniu súdny exekútor uviedol, že mu neprináleží vyjadrovať sa k dôvodom povinného č. 2, na základe ktorých žiada zastavenie exekúcie, nakoľko súdny exekútor nie je účastníkom konania v základnom konaní.

7. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie a výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2)
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa ods. 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podaním návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý je odôvodnený a v ktorom sú uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť má odkladný účinok do právoplatného rozhodnutia súdu o návrhu na zastavenie exekúcie.

10. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

11. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorené, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

12. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v návrhu na zastavenie exekúcie, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o návrhu na zastavenie exekúcie.

13. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Povinný v návrhu musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.). Dôkazné bremeno tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý daný návrh podal.

14. Okresný súd po doručení návrhu na zastavenie exekúcie povinným č. 2 znovu preskúmal exekučné tituly a návrh na vykonanie exekúcie. Súd preskúmaním návrhu na vykonanie exekúcie spolu s exekučnými titulmi mal nesporne preukázať, že ku dňu začatia exekúcie mal povinný č. 2 spolu s povinným č.1 voči oprávnenému neuhradený dlh v sume 16000,00 Eur s prísl. v zmysle právoplatných a vykonateľných exekučných titulov (rozsudku Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 11C/18/2016 zo dňa 24.2.2017, v spojení s exekučným titulom - rozsudok Krajského súdu Košice, sp. zn. 2Co/250/2017 zo dňa 31.5.2018, ktoré nadobudli vykonateľnosť dňa 10.7.2018). Preto exekúcia aj exekučné konanie sa začali dôvodne.

15. Súd k dôvodu zastavenia exekúcie voči povinnému č. 2, ktorý sa týkal procesného spoločenstva v exekučnom konaní uvádza, že procesné spoločenstvo sa pripúšťa na strane povinného a na strane oprávneného a to predovšetkým v prípade judikovaných spoločných (najmä solidárnych) záväzkov na strane povinných.

16. Pasívna solidárna zodpovednosť v exekučnom konaní síce má za následok, že oprávnený sa môže domáhať plnenia voči ktorémukoľvek povinnému, ale zo žiadnych ustanovení nevyplýva, že exekúciu nemožno viesť voči viacerým povinným naraz, resp. že takáto skutočnosť je zákonným dôvodom na zastavenie exekúcie. Zo samotného inštitútu pasívneho nerozlučného spoločenstva vyplýva, že ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne a exekútor upustí od vykonávania exekúcie. Súd preto nevidí dôvod na zastavenie exekúcie voči povinnému č. 2 ani povinnému č. 1.

17. K otázke povinného č. 2 týkajúcej sa vedenia exekúcie v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom proti spoločenstvu povinných a to miestnej príslušnosti súdneho exekútora zakotvenej v ustanovení § 55 ods. 2 Exekučného poriadku vo vzťahu k povinnému č. 2, súd uvádza, že nakoľko voči povinnému č. 1 nebola vedená na tunajšom súde žiadna exekúcia, avšak voči povinnému č. 2 sa vedú na tunajšom súde aj iné exekúcie, súd v zmysle § 55 ods. 4 udelil poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi, ktorý už vedie exekúcie voči povinnému č. 2. Aj samotný § 55 ods. 4 uvádza, že: „Ak proti povinnému je vedená exekúcia, v ktorej už súd udelil exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie, každá ďalšia vec proti tomu istému povinnému sa prideliť tomu istému exekútorovi, ktorý už vykonáva skôr začatú exekúciu proti tomuto povinnému; náhodný výber sa v takom prípade nepoužije“. Preto súd nevidel dôvod, poveriť iného exekútora na vykonanie exekúcie, ako už bol poverený v iných exekúciách voči povinnému č. 2.

18. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

19. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pripísať.

20. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

21. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

22. Podľa § 10 ods. 2 Vyhlášky , ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

23. Súd priznal oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie v súlade s § 199d ods. 1 Exekučného poriadku vo výške 203,26 Eur (odmena vo výške jedenej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny vo výške 160,17 Eur + režijný paušál (za rok 2018) vo výške 9,21 Eur + 20% DPH), tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia. Pri vyčíslení trov právneho zastúpenia vychádzal z tarifnej hodnoty veci vo výške 16000,00 Eur.

24. Po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie, vyjadrenia oprávneného a vyjadrenia exekútora súd dospel k záveru, že povinný nepredložil súdu žiadne relevantné dôkazy, dostatočne nepreukázal svoje tvrdenia a dôvody, pre ktoré by po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

25. Súd po právoplatnosti tohto uznesenia vydá dodatok k povereniu v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.